

Kútnyi gödör a fa helyén

*És jött a nagy eső, pont mire nekiálltunk,
olyan sokáig nem akartuk, pedig régi terv volt,
halogattuk, aztán jó, legyen, teljesen elszáradt,
fűrészeltük volna, sehogy nem akart menni,
aztán végül sikerült, tízezer verejtékcsepp,
százezer elhasznált sejt volt a munka ára,
belül totál elszáradtság, szörnyű pusztulás,
két fordulóval, utánfutóval tudtuk csak elvinni,
mély, kútnyi gödör maradt alatta.*

*Jó lesz, hasznos, sokáig fűtünk majd veled,
a mama régóta énekelte már, hínyi köll valakit,
vágja ki, vigye el, Ferkó diófáját is kivágták,
hetvenezerért, úgy hallotta, vágtuk, húztuk,
döntöttük, végül kötéllel segítettünk magunkon
meg rajta, féltünk, nehogy rossz helyre essen,
illedelmesnek bizonyult, üres területre zuhant,
utána aztán becsületesen felkapáltuk a helyét,
csak az ásító, kútnyi gödör volt zavaró.*

*A mama elégedetten bölintott, lehet salátát ütni,
csak gyűnnek majd a csigák, föleszik mindet,
lepaskoltuk a földet, gyáva nyomeltüntetők,
a nagy eső után tavak keletkeznek majd, tudjuk,
de csak később, most még nem áll el napokig,
nem esőisten, csak egy felhő ragad a déli vonalra,
jó lesz, ha megnőnek lassan a szép kis paprikák,
novemberre már biztosan egész szépek lesznek,
a kútnyi gödör fájdalma feldolgozásra vár.*

*Éjjel az öreg diófáról álmodunk mindannyian,
még egyszer eldől vad, nagy, nehéz robajjal,
némának halljuk, pedig tombolt a súly hangja,
azt is megéljük, ahogy eláll végre a tompa eső,
kirajzunk az emberekkel, nézzük a nyíló tátikát,
más néven oroszlánszáj, mennyi itt az őszirózsa,
cickafark, somkoró, hibiszkusz, mályvarózsa,
vagy az álom, vagy az eső, valamelyik örökké tart,
kútnyi gödör, kútnyi gödör tátong a fa helyén.*